

vad de måste göra för egen del för att berättigas till de här välsignelserna.

Biskopar, ni har prästadömet nycklar till att presidera över de unga männen i aronska prästadömet, att sitta i råd med dem och att undervisa dem om deras prästadömsplikter. Jag ber er att se till att varje ung man som är värdig att ta emot aronska prästadömet förstår de plikter och de välsignelser han har och får som prästadömsbärare. Hjälp honom att lära sig att ära prästadömet redan nu genom att ge honom viktiga uppgifter och genom att hjälpa honom att tjäna och betjäna andra.

Unga män, jag uppmanar er att bygga ert liv på sanningens och rättfärdighetens grundval. Det är den enda grundval som motstår allt tryck i det här livet och som består i all evighet. Det prästadöme ni bär är en särskild gåva, för gåvans givare är Herren själv. Använd det, ära det och lev på ett sådant sätt att ni är värdiga det. Jag vill att ni ska veta att jag har ett särskilt och personligt vittnesbörd om dess kraft. Det har varit till välsignelse för mig i mitt liv på så många olika sätt.

Jag uppmanar er också att redan i dag besluta er för att ära den här stora välsignelsen och förbereda er för att gå från ämbete till ämbete i aronska prästadömet: diakon, lärare och präst. Förbered er för den stora välsignelsen att få melkisedekska prästadömet, som ni måste vara värdiga att få innan ni börjar verka som heltidsmissionärer. Herren har behov av att ni förbereder er för att tjäna honom, särskilt för det stora ansvaret ni kommer att ha att förkunna hans ord för världen. Jag lovar att om ni förbereder er för att ta emot hans heliga prästadöme så låter han välsignelser strömma över era huvuden. Det vittnar jag om i vår Herres och Frälsares, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kворum

Ta emot den Helige Anden

Dessa fem ord — "ta emot den Helige Anden" — är inte ett passivt uttalande utan ett åläggande från prästadömet — en bemyndigad uppmaning att vi ska verka av oss själva och utan att påverkas av annat.

Mitt budskap handlar om vikten av att vi i vårt dagliga liv strävar efter att verkligen ta emot den Helige Anden. Jag ber om och inbjuder Herrens Ande att undervisa och uppbygga var och en av oss.

Den Helige Andens gåva

När Joseph Smith och Elias Higbee var i Washington i december 1839 för att försöka få gottgörelse för övergreppen de heliga i Missouri utsattes för skrev de i ett brev till Hyrum Smith: "I vårt samtal med [Förenta staternas] president frågade han oss hur vår religion skilde sig från andra religioner vid den tiden. Broder Joseph svarade att vi skilde oss i fråga om dopsättet och den Helige Andens gåva genom handpåläggning. Vi ansåg att allt annat ingår i den Helige Andens gåva" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 97).

Den Helige Anden är den tredje medlemmen i gudomen. Han är en person som består av ande och vittnar om all sanning. Skrifterna berättar att den Helige Anden är en Hjälpare

(se Joh 14:16–27; Moroni 8:26), en lärare (se Joh 14:26; L&F 50:14) och en uppenbarare (se 2 Nephi 32:5). Uppenbarelser från Fadern och Sonen förmedlas genom den Helige Anden. Han är Faderns och Sonens budbärare och vittne.

Den Helige Anden manifesterar sig för män och kvinnor på jorden både som den Helige Andens kraft och som dess gåva. Kraften kan kännas av en person innan dopet, den är det övertygande vittnet om att Jesus Kristus är vår Frälsare och Återlösare. Genom den Helige Andens kraft kan uppriktiga undersökare få en övertygelse om sanningen i Frälsarens evangelium, i Mormons bok, i återställsens realitet och i Joseph Smiths profetiska kallelse.

Den Helige Andens gåva förlänas endast efter ett rätt och bemyndigat dop genom handpåläggning av dem som bär melkisedekska prästadömet. Herren förkunnade:

"Ja, omvänd er och låt er alla döpas till era synders förlåtelse, ja, låt döpa er med vatten, och sedan kommer

dopet med eld och med den Helige Anden ...

Dem som har tro skall ni konfirmera i min kyrka genom handpåläggning, och jag skall ge dem den Helige Andens gåva" (L&F 33:11, 15).

Aposteln Paulus klargjorde den här förrättningen för efesierna med frågan:

"Tog ni emot den helige Ande när ni kom till tro?" De svarade honom: 'Nej, vi har inte ens hört att den helige Ande har blivit utgjuten.'

Då frågade han: 'Vilket dop blev ni döpta med?' De svarade: 'Med Johannes dop.'

Paulus sade: 'Johannes döpte med omvändelsens dop och uppmanade folket att tro på den som kom efter honom, det vill säga på Jesus.'

När de fick höra detta döptes de i Herren Jesu namn.

Och när Paulus lade händerna på dem, kom den helige Ande över dem" (Apg 19:2-6).

Dop genom nedsänkning "är evangeliets inledande förrättning" och måste följas av dopet i Ande för att vara fullständigt (se Handledning för skriftstudier, "Dop, döpa", s. 27). Profeten Joseph Smith förklarade att "dopet är en helig förrättning till förberedelse för att mottaga den Helige Anden. Det är kanalen och nyckeln genom vilken den Helige Anden ges. Den Helige Andens gåva genom handpåläggning kan inte mottagas genom någon annan princip än rättfärdighetens princip" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 95).

Förrättningen att konfirmera en ny medlem i kyrkan och ge den Helige Andens gåva är både enkel och djup. Värdiga bärare av melkisedekska prästadömet lägger sina händer på en persons huvud och nämner honom eller henne vid namn. Sedan, med det heliga prästadömet's myndighet och i Frälsarens namn konfirmeras sedan

personen som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och följande viktiga ord uttalas: "Ta emot den Helige Anden."

Förrättningens enkelhet kan göra att vi förbiser dess betydelse. Dessa fem ord — "ta emot den Helige Anden" — är inte ett passivt uttalande utan ett åläggande från prästadömet — en bemyndigad uppmaning att vi ska verka av oss själva och utan att påverkas av annat (se 2 Nephi 2:26). Den Helige Anden börjar inte verka i vårt liv bara för att händer läggs på vårt huvud och dessa fem viktiga ord sägs. När vi tar emot förrättningen accepterar var och en av oss ett heligt och fortgående ansvar att önska, att söka, att arbeta för och leva på ett sådant sätt att vi verkligen "tar emot den Helige Anden" och dess

medföljande andliga gåvor. "Ty vad gagnar det en människa om någon skänker henne en gåva och hon inte tar emot gåvan? Se, hon gläds inte över det som ges henne, inte heller gläds hon över den som är gåvans givare" (L&F 88:33).

Vad bör vi göra för att den här bemyndigade uppmaningen att söka den tredje medlemmen i gudomens sällskap ska bli en fortgående realitet? Låt mig föreslå att vi behöver 1) uppriktigt önska att ta emot den Helige Anden, 2) på lämpligt sätt bjuda den Helige Anden in i vårt liv och 3) trofast lyda Guds bud.

Uppriktigt önska

Vi bör först önska, längta efter och söka den Helige Andens sällskap. Du och jag kan lära oss en viktig läxa om

rättfärdiga önskningar av Mästarens trofasta lärjungar i Mormons bok.

”Och de tolv undervisade mängden. Och se, de lät mängden falla på knä på marken och be till Fadern i Jesu namn ...

Och de bad om det som de önskade mest. Och de önskade att den Helige Anden skulle ges till dem” (3 Nephi 19:6, 9).

Kommer också vi ihåg att be innerligt och ständigt om det som vi borde önska mest, ja, den Helige Anden? Eller distraheras vi av världens bekymmer och det dagliga livets rutiner och tar den mest värdefulla av alla gåvor för given eller till och med försummar den? Att ta emot den Helige Anden börjar med att vi innerligt och ständigt önskar ha hans sällskap i livet.

Att inbjuda på rätt sätt

Vi kan lättare ta emot och känna igen Herrens Ande om vi bjuder honom in i vårt liv på rätt sätt. Vi kan inte tvinga eller befälla den Helige Anden. Istället bör vi bjuda in honom i vårt liv med samma mildhet och ömhet som han använder när han talar till oss (se L&F 42:14).

Vi kan be om den Helige Andens sällskap på många sätt: genom att ingå och hålla förbund, genom att be uppriktigt enskilt och som familj, genom att flitigt söka i skrifterna, genom att stärka lämpliga relationer till familjemedlemmar och vänner, genom att främja

dygdiga tankar, handlingar och ord och genom att tillbe Gud i hemmet, i det heliga templet och i kyrkan. I motsats till detta, om vi försummar eller bryter mot bud och förpliktelser, inte ber eller studerar skrifterna eller tillåter olämpliga tankar, handlingar och ord kan det orsaka att Anden drar sig bort från oss eller undviker oss helt och hållet.

Som kung Benjamin lärde sitt folk: ”Och nu säger jag till er, mina bröder, att om ni, sedan ni fått kunskap och undervisats om allt detta, skulle överträda och handla tvärt emot det som har talats, så ... drar [ni] er undan Herrens Ande så att den inte kan få rum i er att leda er på visdomens vägar så att ni blir välsignade, framgångsrika och bevarade” (Mosiah 2:36).

Att trofast lyda

Att trofast lyda Guds bud är av yttersta vikt om vi vill ta emot den Helige Anden. Vi påminns om den här sanningen varje vecka när vi lyssnar på sakramentsbönerna och värdigt tar del av brödet och vattnet. När vi högtidligt lovar att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn, att alltid minnas honom och hålla hans bud, får vi löftet att vi alltid kan ha hans Ande hos oss (se L&F 20:77). Alltså: allt Frälsarens evangelium lär oss att göra och att bli är avsett att välsigna oss med den Helige Andens sällskap.

Tänk på varför vi ber och studerar skrifterna. Ja, vi längtar efter att samtala

i bön med vår himmelske Fader i hans Sons namn. Och ja, vi önskar få det ljus och den kunskap som vi kan hämta ur standardverken. Men kom ihåg att dessa heliga vanor i första hand är vårt sätt att alltid minnas vår himmelske Fader och hans älskade Son och att de är en förutsättning för den Helige Andens ständiga sällskap.

Begrunda anledningarna till att vi tillber Gud i Herrens hus och under sabbatsdagens möten. Ja, vi betjänar våra avlidna familjemedlemmar i templet — och vår familj och våra vänner i församlingen eller grenen vi tillhör. Och ja, vi njuter av det redbara umgänget med våra bröder och systrar.

Men allra främst samlas vi i enighet för att söka den Helige Andens välsignade sällskap och undervisning.

Bön, studier, att samlas, gudsdyrkan, tjänande och lydnad är inte isolerade eller oberoende poster på en lång evangelielista över saker att göra. Snarare är var och en av dessa rättfärdiga handlingar en viktig del i en allomfattande andlig strävan att följa befallningen att ta emot den Helige Anden. De Guds bud som vi lyder och de inspirerande råd från kyrkans ledare som vi följer inriktar sig framför allt på att vi ska få Andens sällskap. I grunden syftar all undervisning i evangeliet och alla dess aktiviteter till att vi ska komma till Kristus genom att ta emot den Helige Anden i vårt liv.

Du och jag bör sträva efter att bli lik de unga krigarna som Mormons bok beskriver som "noggrant utförde varenda befallning de fick. Ja, och det skedde dem enligt deras tro ...

Och de var noggranna med att komma ihåg Herren, sin Gud, dag för dag. Ja, de vinnlägger sig om att ständigt hålla hans stadgar och hans lagar och hans befallningar" (Alma 57:21; 58:40).

Vittnesbörd

Herren har förkunnat att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är "den enda sanna och levande kyrkan på hela jordens yta" (L&F 1:30). Den här återställda kyrkan är sann eftersom det är Frälsarens kyrka. Han är "vägen och sanningen och livet" (Joh 14:6). Och det är en levande kyrka på grund av den Helige Andens verkningar och gåvor. Det är en sådan välsignelse att få leva i en tid när prästadömet finns på jorden och vi kan ta emot den Helige Anden.

Flera år efter sin martyrdöd visade sig profeten Joseph Smith för president Brigham Young och gav följande tidlösa råd: "Säg åt medlemmarna att vara ödmjuka och trofasta och se till att de behåller Herrens Ande så skall den leda dem rätt. Var försiktiga och avvisa inte den milda och stilla rösten. Den skall lära [er vad ni] skall göra och vart [ni] skall gå. Den skall ge [er] rikets frukter. Säg åt bröderna att låta sig övertygas så att när den Helige Anden kommer till dem, deras hjärtan är redo att ta emot den. De kan skilja Herrens Ande från alla andra andar. Den

viskar frid och glädje till deras själar. Den tar bort illvilja, hat, avund, stridighet och allt ont från deras hjärtan, och deras hela önskan [blir] att göra gott, frambringa rättfärdighet och bygga upp Guds rike. Tala om för bröderna att om de vill följa Herrens Ande, så går de den rätta vägen" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 98).

Det är min bön att vi uppriktigt önskar och på rätt sätt bjuder in den Helige Anden till vårt dagliga liv. Jag ber också att var och en av oss trofast ska följa Guds bud och verkligen ta emot den Helige Anden. Jag lovar er att välsignelserna som profeten Joseph Smith beskrev för Brigham Young kan tillämpas på och uppnås av var och en som hör eller läser detta budskap.

Jag vittnar om att Fadern och Sonen verkligen finns. Jag vittnar om att den Helige Anden är en uppenbarare, en tröstare och den främste läraren vi bör söka lärdom från. Och jag vittnar om att Andens välsignelser och gåvor är verksamma i den återställda, den sanna och den levande Jesu Kristi Kyrka i dessa dagar. Det vittnar jag om i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■